•

K.br.49/16

• U IME CRNE GORE

• Viši sud u Bijelom Polju, kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Vidomira Boškovića kao predsjednika vijeća i sudija Vukomira Boškovića i Šefkije Đeševiča, kao članova vijeća, sa zapisničarem Radmilom Duborijom, u krivičnom predmetu protiv optuženog G.B. iz P., zbog krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 Krivičnog zakonika Crne Gore, u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore (KZ CG), po optužnici Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju Kt.br.34/16 od 28.06.2016.godine, koja je izmijenjena dana 18.10.2016.godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa dana 18.10.2016.godine, u prisustvu zamjenika Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju H. L., optuženog G.B. i njegovog branioca advokata R. P. advokata iz B. P., oštećenog R.I. i njegovog punomoćnika D.K.a advokata iz B. P., donio je, a javno objavio dana 20.10.2016.godine,

•

• Optuženi G.B., JMBG, od oca R. i majke Đ., rodjene B., rodjengodine u G., sa prebivalištem u P., naselje M, državljanin Crne Gore, oženjen, sa završenom osnovnom školom, penzioner, dobrog imovnog stanja, neosudjivan, u pritvoru od 23.05.2016.godine do 20.10.2016.godine,
KRIVJE
Što je :
Dana 23.05.2016.godine, oko 11,30 časova, u ul. Č. u P.u, na terasi ugostiteljskog objekta "C. C.", u uračunljivom stanju, svjestan svog djela i htjenjem njegovog izvršenja pokušao da liši života oštećenog R.I.a na način što je iz pištolja marke "Z." kalibra mm, fabričkog broja, koji pištolj je neovlašćeno nosio suprotno odredbama čl. 5 i 33 Zakona o oružju, znajući da isti neovlašćeno nosi, na način što je nakon što je prišao do stola na terasi za kojim je sjedio oštećeni u njegovom pravcu ispalio osam metaka, koji projektili su pogodili oštećenog u predjelu tijela nanoseći mu pri tom povrede u vidu: prostrelne rane na lijevoj strani grdunog koša, prostrelne rane u eigastrijumu lijeve polovine prednjeg trbušnog zida, četiri prostrelne rane u gornjem dijelu lijeve nadkoljenice, tangecionalnu ranu u predjelu desne podlaktice i tangecionalnu ranu u predjelu lijeve nadlaktice, koje povrede su po svojoj prirodi lake tjelesne povrede,
• čime je izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 KZ CG u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 KZ CG,
• pa mu sud primjenom citiranog zakonskog propisa i čl.13,14,15,32,36,45,46 st. 1 tač.1,51 i 75 KZ CG i čl. 226, 229 i 374 ZKP,

• za krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 KZ CG, kaznu zatvora u trajanju od 3 /tri/ mjeseca,

• za krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 KZ CG, utvrdjuje kaznu zatvora u trajanju od 2

/dvije/ godine,

• pa ga i primjenom odredbi čl. 48 KZ CG,
OSUDJUJE
Na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 /dvije/ godine i 2/dva/ mjeseca, u koju kaznu mu se ima uračunati vrijem provedeno u pritvoru od 23.05.2016.godine do 20.10.2016.godine.
Optuženi se obavezuje da plati na ime paušala iznos od 100,00 € /jedna stotina eura/ i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 4.280,60 € /četiri hiljade dvije stotine i osamdeset eura i šezdeset centi/ na žiro račun br. 832-7114-98 u korist budžeta Crne Gore, u roku od 15 /petnaeset/ dana od dana pravnosnažnosti presude.
Optuženom se izriče mjera bezbjednosti oduzimanje predmeta izvršenja krivičnog djela pištolja marke ''Z.'' kalibra mm, fabričkog broja, na osnovu čl. 75 KZ CG.
Oštećeni R.I. se radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućuje na parnični postupka.
 Obrazloženje
Optužnicom Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju Kt.br.34/16 od 28.07.2016.godine, optuženom G.B.u iz P.a stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 KZ CG u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 KZ CG.

U završnoj riječi državni tužilac u VDT, nakon što je precizirao optužnicu u odnosu na krivično djelo iz čl. 403 st. 1 KZ CG, dajući ocjenu izvedenih dokaza predložio je da sud optuženog oglasi krivim i kazni na kaznu po

zakonu, jer je iz izvedenih dokaza utvrdjeno da je izvršio krivično djela za koja se tereti.

Optuženi G.B. u svojoj odbrani tokom postupka ne osporava izvršenje krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 KZ CG, niti radnje koje je preduzeo ispaljujući odredjen broj projektila prema oštećenom, s tim što osporava protivpravnost svojeg postupanja. U istražnom postupku prilikom saslušanja tvrdio je da porodici oštećenog R.I. pozaje dobro i sa istima nije imao bilo kakve nesuglasice do unazad godinu od dogadjaja kada je R.I. izrazio želju da svog djeda sahrani na gradskom groblju u G. na parceli gdje su sahranjeni njegovi najbliži. Tom činu on se protivio, ali bez obzira na to I. je obilježio prostor gdje će da "sahrani" svog djeda koji je poginuo 1945.godine. Prilikom susreta njih dvojice I. ga je nakon upozorenja udario sa dva udarca u predjelu glave i nogama u predjelu nogu, s tim što tom prilikom nije bio prisutan bilo ko. U drugom njihovom susretu prije godinu ipo, a možda i više u odnosu na dogadjaj I. ga je uhvatio za grlo kada su se nalazili u penzionerskom restoranu, s tim što ga je H. A. tom prilikom odbranio od oštećenog koji je od njega jači, mladji i zdraviji. Dana 23.05.2016.godine, sreo se sa R.I. i tom prilikom mu je I. zaprijetio prstom, ispružajući kažiprst i stiskajući zube, što je kod njega izazvalo veći gnijev zato što ga je oštećeni ranije dva puta tukao. Nakon tog njihovog susreta on je otišao na kafu sa dva prijatelja R.Z. i P.O. i kada je primijetio da se oštećeni vratio u istu ulicu u jedna ugostiteljski objekat u blizini od 5-6 metara do njih izvinio se društvu i otišao do vozila koje je bilo parkirano iza jedne zgrade i iz istog uzeo pištolj u kojem se nalazilo 3-4 metka, a možda i više i isti repetirao i stavio u džep pri čemu ga je primijetio P. S. i molio ga da ne učini nešto krećući se sa njim do mjesta gdje je I.sjedio. Bez obzira na sve to zbog ranijeg dogadjaja i prijetnji on je riješio da oštećenog liši života i prišao do mjesta gdje je on sjedio za jednim stolom i sa rastojanja nekih 1-2 metra u pravcu oštećenog ispalio je sve projektile koji su se nalazili u šanžeru, pri čemu je pištolj ostao u zadnjem položaju, označavajući da u istom više nema metaka. Po njegovom zaključivanju ''gadjao ga je u predjelu grudi'', s tim što oštećenom prethodno ništa nije rekao, niti je I. rekao bilo šta, a on se nakon ispaljenih metaka okrenuo i otišao niz ulicu gdje je policiji predao pištoli.

Na glavnom pretresu u bitnom je dogadjaj predstavio kao u istražnom postupku, različito tvrdećio u odnosu na činjenicu da nije htio oštećenog da liši života i da je htio samo da ga rani. U odnosu na ranije sukobe tvrdio je da se prvi sukob desio u kafani gdje je došao oštećeni koji ga je uhvatio u predjelu grudi u čemu ga je spriječio A. H., dok se njihov sledeći sukob desio na groblju gdje ga je oštećeni izudarao više puta. Te dogadjaje nije prijavljivao bilo kome zbog stida koji je osjećao,već je pokušao da preko nekih rodjaka oštećenog dodje do dogovora u čemu nije uspio, a ni obraćanjem advokatima, kao ni Islamskoj zajednici u G.. Prilikom susreta sa oštećenim ranije oštećeni mu je prijetio u najmanje tri navrata, pri čemu mu je nekoliko dana prije dogadjaja govorio ''bio sam te i biću te i j.... te''. On u tim prilikama nije reagovao, niti je neko bio u društvu sa njim i oštećenim u tim situacijama. Pištolj iz kojeg je pucao nosio je u nekoliko navrata nakon što mu je oštećeni prijetio, pa ga je ponio i onog dana kada ga je upotrijebio iz razloga ako ga oštećeni ponovo napadne i upotrijebio ga je iako ga oštećeni nije napao, jer mu živci nijesu dali mirovati. Za pištolj koji je nosio imao je odobrenje i kupio ga je 1966.godine, znajući sve karakteristike pištolja. Nije siguran da li mu je P.S. vidio pištolj, ali misli da jeste, jer mu je govorio da ne ide prema kafani.

Izjašnjavajući se u odnosu na razlike u iskazima, a koje se odnose na činjenice prethodnog susreta sa oštećenim 23.05.2016.godine, kada mu je prilikom susreta oštećeni zaprijetio ispruženim kažiprstom i stisnutim zubima i da je riješio da oštećenog liši života pucajući u pravcu njegovih grudi (tvrdio u istražnom postupku), a gdje se na glavnom pretrseu izjasnio da je oštećenog pucao u predjelu donjeg dijela tijela, bez namjere da ga liši života uz isticanje da je problem pokušao da riješi preko odgovarajućih institucija, tvrdio je da prilikom saslušanja u istražnom postupku nije najbolje čuo, pa su zbog toga te razlike.

U zvršnoj riječi branilac optuženog analizirajući izvedene dokaze predložio je da sud optuženom izrekne što blažu kaznu za djelo koje optuženi priznaje, ali koje treba pravilno kvalifikovati, jer za to postoje okolnosti koje dozvoljavaju blaže kažnjavanje. Završnu riječ svog branioca u cjelosti prihvatio je optuženi sa istim predlogom.

Iz iskaza svjedoka – oštećenog R.I.a proizilazi da se kritičnog dana sreo sa H. S. i da je sa njim pošao na piće u ul. Č. gdje je nakon kraćeg vremena došao optuženi i bez bilo kakvih upućenih riječi sa rastojanja od metar do metar ipo pucao u njegovom pravcu ispalivši tom prilikom više metaka. Za vrijeme dok je optuženi pucao oštećeni se nije pomjerao, a nakon završetka dogadjaja optuženi je prešao preko ulice u društvu sa S. P. sa kojim se "čupao i gurao". Sa optuženim je godinu ipo prije kritičnog dogadjaja imao razgovor vezano za grobno mjesto gdje je sahranjen djed oštećenog, a optuženi se protivio da se tu napravi spomenik, s tim što se nijesu tukli. Objasnio je da je prije prilaska optuženog do njihovog stola primijetio optuženog u društvu P.S. kao i da je početkom maja sa optuženim imao žučriju raspravku u penzionerskoj kafani u kojoj su kretali jedan prema drugom, ali se dogadjaj završio bez tuče. U odnosu na dogadjaj na groblju u G. tvrdio je da je on prisustvovao razgovoru izmedju O. H. i optužengo, ali da on nije razgovarao sa optuženim, već da je H. optuženom rekao da je tu sahranjen djed optuženog. Vezano za raspored ispaljenih projektila objasnio je da je optuženi prvo ispalio četiri metka, a nakon toga dva, pa još dva, od kojih su ga zrna pogodila u predjelu gornjeg dijela tijela u predjelu lijeve i desne ruke.

Iz iskaza svjedoka P.S. proizilazi da je kritičnog dana optuženi parkirao svoje vozilo u neposrednoj blizini garaže tog svjedoka po njegovom odobrenju, pri čemu su se njih dvojica pozdravili. Optuženi je pošao u pravcu jedne kafane i po proteku 10-15 minuta vratio se do vozila i uzeo pištolj kada je govorio ''čućeš šta ću da uradim'', pri čemu je on optuženog hvatao za ruku i išao sa njim do mjesta gdje se nalazio oštećeni, ali ne sluteći da će optuženi da puca, pri čemu ga je molio da se vrati. Kada je optuženi prišao do stola gdje se nalazio oštećeni, pri čemu se prethodno kretao brzim korakom pucao je ispred oštećenog sa udaljenosti 2-3 metra ispaljujući veći broj metaka, pri čemu on nije čuo kada je optuženi repetirao pištolj. Nakon ispaljivanja metaka on je optuženog uhvatio za ruku u kojoj je držao pištolj zapažajući da je navlaka pištolja bila u zadnjem položaju, pri čemu mu se optuženi nije opirao do dolaska policije. Tvrdio je da tom prilikom prije

dogadjaja bilo gdje nije vidio oštećenog, niti optuženog od trenutka odlaska od vozila, pa do povratka i uzimanja pištolja, s tim što nije znao o eventualnom sukobu optuženog i oštećenog.

Iz iskaza svjedoka S.H. proizilazi, da se kritičnog dana sreo sa oštećenim i da je sa njim pošao na piće u ugostiteljski objekat ''C. C.'', gdje je nakon izvjesnog vremena primijetio optuženog G.B. koji je pucao u pravcu oštećenog držeći pištolj obijema rukama za koji je on mislio da je svadbarski, s tim što nije vidio da li je optuženi držao pištolj u ruci kada je prilazio, niti je čuo repetiranje pištolja. Za vrijeme prije ispaljivanja projektila i nakon toga optuženi i oštećeni nijesu govorili jedan drugom bilo šta do trenutka kada se optuženi udaljavao kada mu je oštećeni rekao ''jebem ti oca''. Nakon toga, oštećeni je prevezen do Doma zdravlja radi ukazivanja pomoći.

Iz iskaza svjedoka H.A.a proizilazi da on poznaje optuženog G.B. i da su se sretali u kafani penzionera, pa i nekih pola godine prije dogadjaja u kojem je optuženi pucao oštećenog R., kojom prilikom je u kafani došao i oštećeni i započeo raspravku sa optuženim. Oštećeni je prilazio do njihovog stola na rastojanju do metar i izlazio iz kafane, a kada se ponovo vratio u kafanu svjedok je oštećenog upozorio da ne može biti bilo kakvog sukoba za njihovim stolom, pa istog nije ni bilo sem što je optuženi ustao, a svjedok stao izmedju njih tako da nije bilo fizičkog kontakta. Tom prilikom u kafani je bilo više gostiju i optuženi je svjedoku ispričao da je problem zbog nekog grobnog mjesta.

Iz iskaza svjedoka H.I. proizilazi da je po njegovom sjećanju mjesec prije dogadjaja u kojem je povrijedjen R.I. bio u prilici da u penzionerskoj kafani vidi u društvu optuženog, oštećenog i H.A.a. Tom prilikom čuo je žučniju raspravu izmedju njih i vidio da je oštećeni napuštao kafanu, vraćajući se nakon kratkog vremena kada nije sjedao za stolom. Tvrdio je da je čuo riječi koje je uputio optuženi oštećenom sadržine "možeš me ubiti ali me ne možeš biti", kao i da je vidio da su optuženi i oštećeni u jednom trenutku ustajali iza stola, ali da nije bilo medjusobnog udaranja dok se izmedju njih nalazio H.A..

Iz iskaza svjedoka O.H. proizilazi da je prije nekih 7-8 mjeseci od dogadjaja u kojem je I. povrijedjen bio u društvu sa R.I.. na groblju gdje je I. postavio dvije table označavajući da je tu neko sahranjen, a tom prilikom je na groblje došao i optuženi koji je vodio razgovor sa njim kojem je on rekao ''da je grešno kopati nečiji grob'' na koje riječi je optuženi ustvrdio da tu ne postoji grob, dok mu je svjedok rekao da je na tom mjestu sahranjen Šaban beg. Tvrdio je da izmedju optuženog i oštećenog nije vodjen bilo kakav razgovor, niti je njemu bilo šta poznato o eventualnim sukobima izmedju optuženog i oštećenog.

Iz iskaza svjedoka M. K.koji je pročitan na glavnom pretresu proizilazi, da se taj svjedok u vrijeme dešavanja dogadjaja u kojem je povrijedjen R.I. nalazio u ugostiteljskom objektu "Caffe Caffe" u društvu sa I. J., u kojem kafeu se nalazio i oštećeni u društvu sa S.H.. Do trenutka kada je čuo pucnje nije vidio optuženog da bi nakon toga zapazio da se oštećeni nije pomjerao sa stolice, a otuženi se udaljio odlazeći niz ulicu pri čemu je čuo riječi izgovorene od strane optuženog "oca ti očina j...." u trenutku kada su ispaljivani projektili.

- Iz potvrda o privremenom oduzimanju predmeta sačinjene od strane UP OB u P. br. ...od 23.05.2016.godine, proizilazi da je ista sačinjena od strane ovlašćenih policijskih službenika OB P. povodom privremenog oudzimanja pištolja kalibra ... mm bez municije, fabričkog broja .... od optuženog.
- Iz zapisnik o uvidjaju VDT u Bijelom Polju Ktr.br.200/16 od 26.05.2016.godine, proizilazi da je isti sačinjen povodom izvršenog uvidjaja od strane državnog tužioca u VDT u Bijelom Polju, a povodom dogadjaja u kojem je povrijedjen oštećeni R.I. dana 23.05.2016.godine. U zapisniku su opisani tragovi zatečeni na licu mjesta a odnose se na čaure, prijektile i dio projektila zatečenih na licu mjesta i njihova medjusobna odstojanja, što je skicirano i fotografisano, pri čemu skica i fotodokumentacija predstavljaju sastavni dio zapisnika o uvidjaju.
- Iz izvještaj o balističkom vještačenju Forenzičkog centra u Danilogradu br. .... vještaka B. B., proizilazi da je tom vještaku na vještačenje izvršeno dostavljanje pištolja marke ''C. z.'', model ..., kalibra ..... mm, fabričkog broja ....., sa osam čaura kalibra ..... mm, kao i šest komada projektila i djelova projektila na osnovu kojih je metodom konparacije utvrdjeno da je pištolj ispravan i da su sporne čaure (osam komada kalibra ..... mm TT) ispaljene iz predmetnog pištolja, kao i sporni projektili.
- Iz izvještaja o vještačenju GSR čestica br. ...... sačinjenog od strane Forenzičkog centra u Danilovgradu vještaka D. S., proizilazi da se na osnovu tragova uzorkovanih sa šaka optuženog o prisustvu barutnih čestica ne može isključiti mogućnost da je optuženi bio povezan sa procesom opaljivanja metaka iz vatrenog oružja.
- Iz izvještaja o trasološkom vještačenju br. ...... sačinjenog od strane Forenzičkog centra u Danilovgradu vještaka M. J., proizilazi da su tom vještaku na vještačenje dostavljeni odjevni predmeti oštećenom i to: pantalone, prsluk, košulja i majca na kojima su utvrdjena odgovarajuća oštećenja koja su mehanička i mogla su nastati dejstvom projektila ispaljenog iz vatrenog oružja.
- Iz izvještaja o vještačenju daljine pucanja br...... sačinjenog od strane Forenzičkog centra u Danilovgradu vještaka D. S., proizilazi da se taj vještak na osnovu odjevnih predmeta oštećenog sa utvrdjenim odgovarjaućim oštećenjima izjasnio da su ista nastala od projektila ispaljenog iz vatrenog oružja kada su usta cijevi bila na rastojanju većem od 90 cm. Takav zaključak proistekao je iz nedokazanosti prisustva barutnih čestica na odjevnim predmetima oštećenog koja su bila predmet vještačenja.
- Iz izvještaja ljekara specijaliste Opšte bolnice Berane od 23.05.2016.godine i otpusne liste sa epikrizom Opšte bolnice Berane Odjeljenje za hirurgiju na ime R.I., proizilazi da su kod oštećenog R.I. prilikom pregleda konstatovane povrede u lijevoj strani grudnog koša u predjelu trbuha, u predjelu natkoljenice i desne i lijeve nadlaktice, te da se oštećeni nalazio na liječenju u Opštoj bolnici u Beranama od 23.05.2016.godine do 27.05.2016.godine.
- Iz nalaza i mišljenje vještaka medicinske struke dr M. S. od 23.07.2016.godine, proizilazi da je vještak na osnovu medicinske dokumentacije za oštećenog koja se sastoji iz izvještaj ljekara specijaliste Opšte bolnice Berane od 23.05.2016.godine i otpusne liste sa epikrizom Opšte bolnice Berane Odjeljenje za hirurgiju na ime R.I., sačinio nalaz sa zaključkom iz kojeg se utvrdjuje da se povrede kod oštećenog koje je zadobio 23.05.2016.godine, u vidu prostrelne rane na lijevoj strani grudnog koša, prostrelne rane u eigastriumu lijeve polovine prednjeg trbušnog zida, četiri prostrelne rane u gornjem dijelu lijeve natkoljenice, tagencijelane rane u predjelu desne podlaktice i tagencijalne rane u predjeli lijeve nadlaktice kvalifikuju kao laka tjelesna povreda. Sve povrede nastale su dejstva projektila ispaljenih iz vatrenog oružja od najmanje šest projektila u situaciji kada je povrijedjeni bio na nižoj tački od lica koje mu je nanijelo povrede.

• Iz nalaza sa mišljenjem vještaka psihologa N. V. od 06.06.2016.godine, proizilazi da je optuženi osoba koja intelektualno funkcioniše na nivou granične inteligencije, sa znacima progresivnog propadanja metalnih funkcija prouzrokovanih organskom bolešću nervnog sistema i znacima neurotskog reagovanja bez aktuelne psihotičnosti.

•

• Iz nalaza i mišljenje vještaka psihijatra dr G. K.. od 07.06.2016.godine, proizilazi da je vještak psihijatar izvršila psihijatrijski pregled optuženog i medicinsku dokumentaciju za optuženog imajući na raspolaganju i sadržaj spisa predmeta na osnovu čega je zaključila, da kod optuženog postoje znaci razvijenog psihoorganskog sindroma kao posledice starosti i niza tjelesnih oboljenja. Rezultat toga je pad intelektualne sposobnosti na nivou granične inteligencije potenciranje negativnih crta ličnosti i slabija kontrola sopstvenog ponašanja. Vještak psihijatar je na osnovu odbrane optuženog iznijela dvije alternative stanja svijesti optuženog u vrijeme izvršenja krivičnog djela, a sve pod uslovom prihvatanja ili neprihvatanja odbrane kao vjerodostojne. Naime, po stavu vještaka ako bi se prihvatio tačan podatak da je optuženi od strane oštećenog u dva navrata fizički napadan tada bi optuženi u vrijeme dešavanja kritičnog dogadjaja bio u afektu ljutnje jakog stepena, kada bi njegova sposobnost da upravlja postupcima bila umanjena do bitnog stepena zbog sadjestva psihoorganskih promjena i afektivne komulacije. Pod uslovom da se utvrdi da nije bilo prijetnji od strane oštećenog i da oštećeni nije tukao optuženog u ranijem periodu tada bi sposobnost upravljanja postupcima bila umanjena, ali ne u bitnom stepenu zbog nesumljivog psihoorganskog sindroma. Nakon što je vještak bila u prilici da prisustvuje saslušanja svjedoka koji su se izjašnjavali o odnosima izmedju optuženog i oštećenog u konačnom se izjasnila da je kod optuženog jasno prisutan psihoorganski sindrom koji ga čini znatno više osjetljivim nego osobe koje nemaju psihoorganski sindrom. Hipotetički je odgovorila da je afekat ljutnje jakog stepena bio prisutan kod optuženog pod uslovom potvrdjenosti njegove odbrane, što bi za posledicu imalo smanjenje kontrole nad sopstvenim postupcima, ali ne i ukidanje takve kontrole prije svega jer je optuženi imao vremena da obradi afekat za vrijeme od sukoba do odlaska do auta i dolaska na kritično mjesto.

Iz pismena dostavljenog od strane MUP-a Crne Gore – Filijale u P.u, br. ...... od 14.10.2016.godine, proizilazi da je optuženi nosilac odobrenja za držanje pištolja marke "Z." ....., kalibra ..... mm.

Vezano za krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 KZ CG odredjene činjenice utvrdjene su iz iskaza saslušanih svjedoka i nalaza i mišljenja vještaka odgovarajuće struke, s tim što u ovom krivično pravnom dogadjaju postoje i odredjene nesporne činjenice. Nesporno je da optuženi i oštećeni u vremenu koje je prethodilo dogadjaju nijesu imali dobre medjuljudske odnose, zbog razloga koje su mogli raspraviti pred nadležnim državnim organima, a odnose se na grobno mjesto, zbog kojeg su jedne prilike u penzionerskoj kafani u P.u imali žučniju raspravu. Nesporno je da se oštećeni kritičnog dana nalazio u društvu S.H. u ugostiteljskom objektu "C. C." u koji je došao optuženi, nakon što je prethodno vidio oštećenog u toj kafani i u istog ispalio osam projektila nanoseći mu povrede koje su sadržane i opisane u izreci presude. Prije dolaska do kafane "C. C." optuženi je otišao do svog vozila koje je bilo parkirano u blizini garaže Pejvukić Samilja i iz istog uzeo pištolj, upućujući se prema oštećenom bez ozbira što ga je u svom naumu pokušao spriječiti P.S.. Ove činjenice nije osporavao optuženi, a iste je potvrdio svjedok P.S. odredjeno i jasno kazujući da je optuženi prethodno parkirao vozilo kod njegove garaže i po proteku 10-15 minuta vratio se do vozila uzeo pištolj govoreći ''čućeš šta ću da uradim'' i uputio se put kafane u kojoj se nalazio oštećeni u čemu je svjedok pokušao da odvrati optuženog hvatajući ga za ruku i odlazeći sa njim, a istovremeno moleći ga da se vrati. Iskaz ovog svjedoka saglasan je iskazu oštećenog R.I. koji je potvrdio da je optuženi došao do njega i bez ikakvih upućenih riječi u njegovom pravcu ispalio više metaka za koje vrijeme se on nije pomjerao. Takodje, iskaz svjedoka S.H. saglasan je sa iskazom oštećenog u tvrdnji da se ovaj svjedok nalazio u društvu sa oštećenim u ugostiteljskom objektu "C. C." gdje je došao optuženi pucajući u pravcu oštećenog pri čemu neposredno prije ispaljivanja metaka i za vrijeme toga optuženi i oštećeni nijesu govorili bilo šta. Iskaz svjedoka M. K. koji je pročitan na glavnom pretresu potvrdjuje činjenicu da se oštećeni nije pomjerao sa stolice za vrijeme kada je on čuo pucnje, a optuženi se udaljio niz ulicu, i ocijenjen je kao objektivan i istinit, a na osnovu njegove sadržine i saglasnosti sa ostalim iskazima svjedoka.

Iskazi ovih svjedoka i oštećenog ocijenijenjeni su kao vjrodostojni, jer iz njihove sadržine proizilazi istovjetnost kazivanja o odlučnim činjenicama sa razlikama u odnosu na pojedina zapažanja, što je i prirodno kada se dogadjaj opisuje bez tedencije da se kazivanjem o nekim činjenicama prilagodjava iskaz nekom od učesnika u postupku. Vjerodostojnost iskaza ovih svjedoka potvrdjena je nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke vještaka balističara i vještaka hemijske struke. Naime, iz nalaza vještaka medicinske struke M. S. koji je nalaz dao na osnovu medicinske dokumentacije za oštećenog u kojoj su evidentirane povrede, proizilazi da su povrede kod oštećenog koje su opisane u izreci presude nastale dejstvom projektila ispaljenog iz vatrenog oružja u situaciji kada je povrijedjeni bio na nižoj tačci od lica koje mu je nanijelo povrede, a iz sadržine iskaza saslušanih svjedoka proizilazi da je oštećeni sjedio u trenutku kada je optuženi pucao u njegovom pravcu okrenut prema njemu licem u lice iz stojećeg položaja. Svjedoci su rastojanje sa kojeg je pucao optuženi opisali od metar do metar ipo (oštećeni R.I.) sa udaljenosti od 2-3 metra (svjedok P.S.) što je u svakom slučaju u saglasju sa nalazom vještaka D. S. iz Forenzičkog centra u Danilovgradu koji se na osnovu ne prisustva barutnih čestica na odjevnim predmetima oštećenog izjasnio da je daljina pucanja veća od 90 cm, a što predstavlja ono rastojanje o kojem su se izjasnili prethodno naznačeni svjedoci. Činjenica da je optuženi pucao iz pištolja čiji projektili su pogodili oštećenog iako nesporna potvrdjena je i nalazom i mišljenjem vještaka balističara, vještaka hemijske i trasološke struke. Naime, vještak balističar B. B. izjasnio se da su osam čaura kalibra .... mm pripadali mecima koji su ispaljeni iz predmetnog pištolja kalibra .... mm, modela ... za koji nije sporno da je pripadao optuženom, a što je potvrdjeno i potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta br. SL od 23.05.2006.godine, koju je potpisao optuženi i u kojoj je sadržano u odnosu na kalibar pištolja i njegov fabrički broj. Iz nalaza i mišljenja vještaka trasologa M. J. potvrdjeno je da su oštećenja na odjevnim predmetima oštećenog nastala dejstvom projektila ispaljenog iz vatrenog oružja, pri čemu se obzirom na poziciju tih oštećenja zaključuje da su povrede kod oštećenog u dijelu tijela na kojem su se nalazili odjevni predmeti sa oštećenjima. Iako nesporno da je optuženi ispaljivao projektile to proizilazi i iz nalaza vještaka hemijske struke D. S. koji se izjasnio po osnovu tragova uzorkovanih

sa šaka optuženog da je na istima utvrdjeno prisustvo barutnih čestica, što ukazuje da se ne može isključiti mogućnost da je optuženi povezan sa procesom ispaljenja metaka iz vatrenog oružja. Zapisnikom o uvidjaju Ktr.br.200/16 od 26.05.2006.godine, potvrdjene su činjenice koje se odnose na pronalazak čaura, projektila i djelova projektila nadjenih na licu mjesta, a koji tragovi su proizašli povodom postupanja optuženog koje on u činjeničnom sadržaju nije osporavao.

Iskazi svjedoka H.A., H.I. i O. H. cijenjeni u kontekstu sa ostalim izvedenim dokazima predstavljaju potvrdu njihovog zapažanja i rasudjivanja u odnosu na pojedine činjenice od utacaja na zaključivanje vezano za ranije medjuljudske odnose optuženog i oštećenog, pri čemu ovi svjedoci nijesu imali saznanja o dogadjaju u kojem je povrijdjen oštećeni R.I.. Iskazi ovih svjedoka ocijenjeni su kao vjerodostojni bez kontradiktornosti u samim iskazima i medjusobnoj protivurječnosti. Naime, svjedoci H.A. i H.I. potvrdili su da su izvjesno vrijeme prije dogadjaja u penzionerskoj kafani bili u prilici da prisustvuju raspravi izmedju optuženog i oštećenog, a koja se sasvim izvjesno dešavala zbog spora oko grobnog mjesta, pri čemu se taj konflikt završio bez fizičkog sukoba. Svjedok O. H. potvrdio je da na groblju u G. nije vodjen bilo kakav razgovor izmedju optuženog i oštećenog, već je razgovor vodjen izmedju oštećenog i ovog svjedoka, a odnosio se na grobno mjesto.

Iskazi ovih svjedoka obezvrijedili su odbranu optuženog u dijelu tvrdnje da je optuženi u nekoliko navrata napadan od strane oštećenog, o čemu će biti obrazlagano kroz ocjenu vjerodostojnosti odbrane optuženog.

 Odbrana optuženog cijenjena u kontekstu sa ostalim izvedenim dokazima po mišljenju ovog suda predstavlja pokušaj prikazivanja dogadjaja u kojem je optuženi pucao i pogodio oštećenog sa više projektila drugačijim od stvarnog, a time i pokuša umanjivanja svoje krivice u odnosu na krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 KZ CG u vezi sa čl. 20 istog zakonika. Optuženi je u odnosu na pojedine činjenice različito kazivao u istražnom postupku i na glavnom pretresu. Naime, u istražnom postupku tvrdio je da je zbog ranijih dogadjaja i spora oko grobnog mjesta, pri čemu ga je oštećeni ranije udarao i prijetio mu riješio da liši života oštećenog i prišao mu na neki metar do dva ispaljujući sve metke koji su se nalazili u šanžeru, pri čemu je ''gadjao'' oštećenog u predjelu grudi. Na glavnom pretresu u tom dijelu je promijenio odbranu tvrdeći da oštećenog nije htio da ga liši života, već da ga rani, pucajući ga u donjem djelu tijela. Različito kazivanje optuženog u odnosu na bitne činjenice predstavlja njegov pokušaj prikazivanja dogadjaja drugačijim od stvarnog u odnosu na subjektivni element krivičnog djela ubistvo gdje jasno proizilazi, a na osnovu svih izvedenih dokaza i cjelokupnog sagledavanja dogadjaja da je optuženi postupao sa dirketnim umišljajem i da je na mjesto gdje se nalazio oštećeni došao sa "ciljem" da oštećenog liši života. Istovremeno odbrana optuženog u suprotnosti je sa iskazima svjedoka H.A.a, H. I.a i O. H. i iz sadržaja iste proizilazi da je optuženi u svom iskazu i odbrani tokom postupka pokušao da predstavi da je ranije bio napadan od strane oštećenog opredjeljujući dogadjaj u penzionerskoj kafani, na groblju i na ulici. Naime, optuženi je tvrdio da ga je oštećeni jednom prilikom udario sa dva udarca u predjelu glave i nogama u predjelu nogu u situaciji kada tu nije bio prisutan bilo ko, jednom prilikom u penzionerskoj kafani ga je uhvatio za grlo kada ga je odbranio H.A., kao i na groblju gdje ga je oštećeni izudarao više puta u kojem dogadjaju je navodno prisustvovalo svjedok O., H., s tim što mu je prije kritičnog dogadjaja prijetio pokretima prstiju ruku. Ovakva tvrdnja optuženog iznijeta u svojoj odbrani tokom postupka predstavlja suprotnost samoj sebi kao i suprotnost iskazima svjedoka kojima je sud u ocjeni vjerodostojnosti dao punu vjeru. Ovi svjedoci (H.A., H.I. i O. H.) nijesu potvrdili da je sem verbalnog sukoba u penzionerskoj kafani bilo fizičkog kontakta izmedju optuženog i oštećenog (H.A. i H.I.) dok svjedok O. H. nije potvrdio postojanje bilo kakvog sukoba na groblju izmedju optuženog i oštećenog. Druge dogadjaje u kojima je navodno oštećeni prijetio optuženom, optuženi je

opisao bez očevidaca koje on nije prijavljivao bile kome zbog navodnog stida, što jasno ukazuje da takvih dogadjaja nije ni bilo, niti je oštećeni optuženom prijetio bilo kada i na bilo koji način, jer da jeste sasvim je izvjesno da bi optuženi takav dogadjaj prijavio nadležnim organima. Zbog kontradiktornosti odbrane optuženog, njene različitosti sa pojedinim izvedenim dokazima i njene nelogičnosti ista je ocijenjena kao nevjerodostojna i usmjerena u pravcu predstavljanja dogadjaja drugačijim od stvarnog, sa ciljem da se prikaže oštećeni kao napadač ili lice koje je teško vrijedjalo oštećenog što bi za posledicu imalo jaku razdraženost optuženog u kojem stanju je navodno optuženi kasnije postupao. Medjutim, iz bilo kojeg dokaza ne proizilazi utvrdjenim da je optuženi nadanut kritičnom prilikom, niti da je teško vrijedjan, što bi eventualno za posledicu imalo kumuliranje odgovarajućeg afekta kod optuženog i njegovog dovodjenja u stanje jake razdraženosti, što bi za posledicu imalo eventualno drugačiju pravnu kvalifikaciju postupanja optuženog.

Pravno kvalifikujući postupanje optuženog kako je činjenično predstavljeno u izreci presude proizilazi da je optuženi izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 KZ CG, u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 KZ CG. Naime, optuženi je kritičnom prilikom bez odobrenja nosio pištolj marke "Z." ....., kalibra .... mm, fabričnog broja ....., iz kojeg je kritičnom prilikom pucao ispaljujući osam metaka od kojih su projektili pogodili oštećenog nanoseći mu povrede u vidu prostrelne rane na lijevoj strani grudnog koša, prostrelne rane u eigastrijumu lijeve polovine prednjeg trbušnog zida, četiri prostrelne rane u gornjem dijelu lijeve natkoljenice, tangecionalnu ranu u predjelu desne podlaktice i tangecionalnu ranu u predjelu lijeve nadlaktice, koje povrede su po svojoj prirodi lake tjelesne povrede. Optuženi je postupao sa umišljajem, svjestan da ispaljuje sve metke koje je posjedovao u šanžeru pištolja, svjestan ubojne moći pištolja i pri tom svjestan da djeluje na tijelo oštećenog u kojem se nalaze vitalni organi, kao i svjestan posledice svog djelovanja, a koja je smrt oštećenog. Medjutim, smrt kod oštećenog nije nastupila, ali ne zbog htjenja i volje optuženog, već zbog sadejstva srećnih okolnosti i ukazane ljekarske pomoći. Sem naznačenih činjenica koje upućuju na zaključak da je optuženi postupao sa direktnim umišljajem na to ukazuje i rastojanje sa kojeg je pucao optuženi, a koje nije bilo veće od dva metra u odnosu na oštećenog. To rastojanje bez obzira na svojstva onog koji rukuje oružjem daje malu mogućnost da lice koje puca promaši i da ne ralizuje svoju izvršilačku volju. Optuženi je u vrijeme postupanja bio u uračunljivom stanju, pri čemu je njegova sposobnost da upravlja postupcima bila umanjena, ali ne u bitnom stepenu. Ta umanjenost upravljanja svojim postupcima produkt je psihoorganskog sindroma zbog životne dobi optuženog. Ove činjenice utvrdjene su iz nalaza i mišljenja vještaka psihologa N. V. i psihijatra G. K., koje su se na osnovu svih pokazatelja izjasnile o spornom iz domena svoje struke. Vještak psihijatar je dozvolio mogućnost da je sposobnost upravljanja postupcima kod optuženog bila bitno smanjena kod postojanja psihoorganskog sindroma i afekta ljutnje jakog stepena, pod uslovom da se dogadjaj desio kako je to prikazao optuženi. Medjutim, iz izvedenih dokaza nije potvrdjeno da je optuženi bilo kojom prilikom bio napadnut od strane oštećenog, niti je bio vrijedjan, pa samim tim nije postojao ni afekt ljutnje, već je kod optuženog u vrijeme izvršenja krivičnog djela postojao psihoorganski sindrom koji ne isključuje postojanje uračunljivosti, niti njeno umanjenje do stanja bitno smanjene uračunljivosti.

Sud nije prihvatio tezu odbrane da se postupanje optuženog može kvalifikovati kao neko drugo krivično djelo, niti postoje uslovi za primjenu nekog pravnog instituta čije postojanje bi isključivalo krivično djelo ili bi dovelo do blažeg kažnjavanja. Naime, iz izvedenih dokaza ne proizilazi da je optuženi napadan ili teško vrijedjena od strane oštećenog bilo kojom prilikom, sem što su imali verbalni konflikt zbog neracionalnih razloga, da bi se eventualno postupanje optuženog smatralo kao postupanje usled jake razdraženosti što bi produkovalo kvalifikaciju kao izvršenje krivičnog djela ubistvo na mah. Činjenica da su povrede kod oštećenog kvalifikovane kao lake tjelesne povrede, ne upućuje na zaključak da se radi o krivičnom djelu laka tjelesna povreda, tim prije što je optuženi pucao sa veoma malog rastojanja što je ispalio sve metke koje je

posjedovao u šanžeru pištolja, što je pucao u tijelo oštećenog, pa i u predjelu vitalnih organa, a što sve upućuje na zaključak bez obzira na posledicu da je umišljaj optuženog bio usmjeren da liši života oštećenog, a ne da ga lako tjelesno povrijedi.

Utvrdjujući da je optuženi izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 KZ CG u vez sa čl. 20 KZ CG, u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivih materija iz čl. 403 st. 1 KZ CG, sud mu je primjenom odredbi čl. 45 i 46 st. 1 tač. 1 KZ CG, ublažio kaznu na način što mu je krivično djelo iz čl. 143 u vezi čl. 20 KZ CG utvrdio kaznu zatvora u trajanju od dvije godine, a za krivično djelo iz čl. 403 st. 1 KZ CG kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca i istovremeno primjenom odredbe čl. 48 KZ CG, koja se odnosi na sticaj krivičnih djela osudio ga na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dvije godine i dva mjeseca. Prilikom odlučivanja o kazni sud je cijenio sve okolnosti od uticaja na kaznu, pa je mišljenja da u konkrentom slučaju ima mjesta ublažavanju kazne za krivično djelo iz čl. 143 KZ CG u vezi sa čl. 20 KZ CG, dok u odnosu na krivično djelo iz čl. 403 st. 1 KZ CG nije vršeno ublažavanje kazne. Na strani optuženog od olakšavajućih okolnosti utvrdjeno je da je optuženi porodičan čovjek, znatne životne dobi (više od 80.godina) koji ranije nije osudjivan, što ukazuje na njegovo primjerno vladanje i pozitivan odnos prema društvenim vrijednostima. Krivično djelo ubistvo ostalo je u pokušaju, koja činjenica dozvoljava mogućnost blažeg kažnjavanja, s tim što je njegova posledica laka tjelesna povreda, što kod ne nalaženja otežavajućih okolnosti predstavlja razloga za ublažavanje kazne optuženom koji je izrazio kajanje i žaljenje zbog dogadjaja koji se desio. Po mišljenju ovog suda jedinstvena kazna zatvora na koju je optuženi osudjen je adekvatna težini djela i nastupilim posedicama, sa kojom će se sasvim izvjesno postići svrha kažnjavanja. Kaznom zatvora na koju je optuženi osudjen šalje se poruka da je pravo na život osnovno pravo čovjeka i da niko ne raspolaže pravom da oduzme ili da pokuša da oduze nekom život na protivpravan način, te da eventualno potencijalni izvršioci krivičnih djela imaju saznanje da će se postupanje kao u konkretnom slučaju sankcionisati na adekvatan način.

Shodno odredbi čl. 51 KZ CG, odlučeno je da se optuženom u izrečenu kaznu zatvora uračuna vrijeme provedeno u pritvoru u periodu od 23.05.2016.godine do 20.10.2016.godine.

Optuženi je obavezan na plaćanje paušala u iznosu od 100,00 € i troškova krivičnog postupka u iznosu od 4.280,60 € koji troškovi se odnose na ime troškova vještačenja od strane vještaka balističara, vještaka hemijske struke, vještaka medicinske struke, troškova za svjedoke, kao i troškova branioca postavljenog po službenoj dužnosti koji su isplaćeni tokom trajanja postupka i troškove oštećenog za angažovanog punomoćnika advokata (u iznosu od 743,75 €), s tim što će se o troškovima na ime odbrane optuženog od strane branioca po službenoj dužnosti koji su nastali za vrijeme trajanja glavnog pretresa i eventualno u žalbenom postupku odlučiti posebnim rješenjem.

Shodno odredbi čl. 75 KZ CG, optuženom je izrečena mjera bezbjednosti oduzimanje predmeta izvršenja krivičnog djela pištolja marke "Z." .... kalibra ..... mm, fabričkog broja 18390, iz razloga bezbjednosti ljudi i imovine koji je svojina optuženog i koji je privremeno od njega oduzet.

Oštećeni R.I. je radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućen na parnični postupak, jer zbog prirode štete o imovinsko pravnom zahtjevu nije odlučivano zbog složenosti, koja bi vodila odugovlačenju krivičnog

• Zapisničar, PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA Radmila Duborija,s.r. Vidomir Bošković,s.r.	
PRAVNA POUKA :	
Protiv ove presude može se izjaviti žalba	
Apelacionom sudu CG Podgorica u roku	
od 15 dana od dana prijema a preko ovog	
suda.	

postupka.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 18.10.2016.godine

Sa iznijetog odlučeno je kao u izreci presude, a na osnovu čl.374 ZKP.